

ELS MEUS HEROIS LITERARIS DE CANTONI

Com a subscriptor de la revista Serra d'Or, vaig llegir ja fa anys un article que parlava del Concurs que durant la postguerra se celebrava a l'Escola estatal de noies de Cantonigròs, l'*anima mater* del qual era en Joan Triadú. L'article m'emocionà i vaig proposar-me de seguir-ne la pista. Els admirava

en silenci per la seva valentia, per atrevir-se a organitzar un certamen de poesia en català només cinc anys més tard d'acabada "la Guerra incivil".

Quin exemple per a les generacions posteriors! I jo, com a adolescent que s'emmiralla i

admira el seu cantant preferit, el seu mite, m'agradaria d'haver estat escoltant quan recitaven Riba, Espriu, Foix, Sarsanedes o Martí i Pol. I hagués xalat per fer-me la foto amb cadascun d'ells, per a immortalitzar aquells instants màgics. I l'estiu del 1944, que segons Triadú "vessava de convalescència i d'estiueig, de fugir de la mort i de fer salut. Era un estiu d'esperança i de contradicció". Parlà amb el rector Mn. Feliu Vila: "no pas perquè el projectat concurs hagués d'esser de caràcter religiós, sinó perquè només l'autoritat eclesiàstica podia emparar un acte cultural sense passar per l'autoritat civil, la qual no l'hauria autoritzat o bé hauria exigint que fos tot o en part en castellà." Més endavant li donaria suport el bisbe de Vic, el Dr. Masnou, i fins i tot

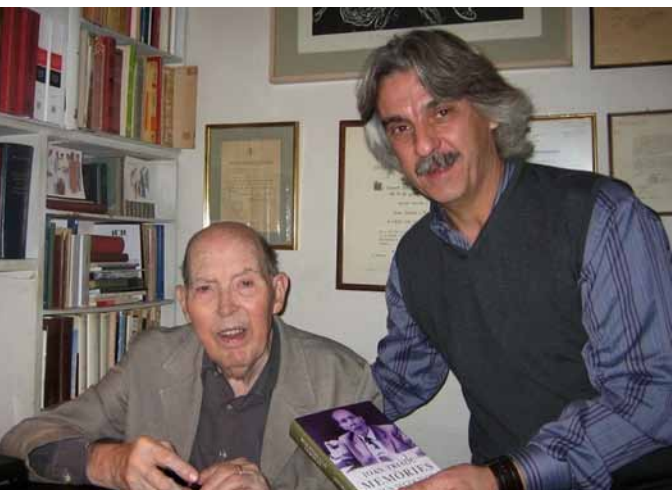
l'abat Escarré de Montserrat hi assistiria en diverses ocasions.

El desembre de 1993 vaig poder participar en l'homenatge que molts intel·lectuals li feren, i així acostar-m'hi personalment per primera vegada. D'aquell acte i mercès a tots els subscriptors, el periodista Agustí Pons va publicar un llibre que crec essencial en la biografia del Mestre: *Joan Triadú, l'impuls obstinat*.

Aquest passat mes de novembre, l'amic Ernest Gutiérrez de Tavertet em va recordar que l'editorial Proa havia publicat el llibre *Memòries d'un segle d'or* de Joan Triadú i em va acompanyar a la casa de Barcelona d'aquest gran pedagog, escriptor i agitador cultural a fi que ens dediquéssim el seu llibre i poguéssim sentir de la seva pròpia veu aquelles respostes que jo m'havia fet durant tants anys sobre la Festa de Cantoni. Aquest crític literari, educadíssim, ens va rebre en el seu despatxet i amb una claredat intel·lectual admirable va atendre exquisidament les nostres preguntes, mentre recordava, entre d'altres moltes anècdotes, les paraules que pronuncià el bisbe Masnou durant el seu parlament: "Jo no sóc el pal de paller de l'acte, sinó només aquell pot que els pagesos posaven al capdamunt, perquè l'aigua no mullés la palla".

L'anomenada del Collsacabra com a indret sanític ja ve de lluny. Les memòries *Notes de la vida* del Dr. Lluís Vila d'Abadal, otorrino, ja parlaven del guariment del seu oncle Ramon d'Abadal el 1918 a Cantonigròs. Quelcom d'especial deu tenir el Collsacabra ja que també va curar en Joan Triadú de la tuberculosi, i li va donar la força tel·lúrica d'emprendre un concurs que durà del 1944 al 1968, en el qual van anar desfilant la flor i nata de la literatura catalana de la postguerra; tots els meus Poetes en majúscules que des que vaig entrar a filologia, he beatificat.

No podien ni imaginar aquells dos joves, Triadú i Panikkar, companys d'universitat l'any 1941, que al cap de molts anys triarien el Cabrerès per viure i gaudir de la natura i del silenci. Com a lletraferit, mai no esta-

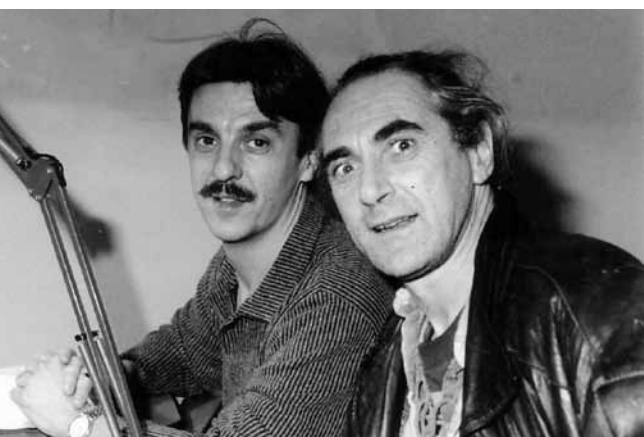

Joan Triadú en el despatx de Barcelona, signant el seu llibre a Eduard Miró.

Foto: Ernest Gutiérrez.

Eduard Miró amb el cantant Pau Riba.

Foto: Arxiu del autor

ré prou agraït a Triadú que llogués aquell cotxe de línia, que en el seu recorregut des de Vic, s'atrevia a esquivar aquells pedregars per fer-nos el camí de Cantoni més planer, tot eliminant els rocs que els duïen el 17 d'agost a la festa de Sant Roc, advocat contra la pesta, a participar d'uns esdeveniments històrics

Triadú capitanejà i entusiasma tothom, des de l'excels Carles Riba que llegí el 1951 els vint sonets que es convertirien en el llibre *Salvatge cor*, acompanyat de la seva muller Clementina Arderiu i d'una llarga llista d'escriptors dels Països Catalans i catalanòfils d'arreu del món. Fins i tot, el nét del poeta, el cantant Pau Riba fou guardonat el 7 d'agost del 1966 amb un accèssit al premi "Vida nova", per la recopilació de narracions curtes *Carta a la vida*.

És de justícia fer memòria d'aquells pelegrinatges que ens omplen d'orgull i enveja sana els qui per edat –l'any 1959 quan jo neixia moria en Riba– no vam poder gaudir d'aquells estius tan màgics, mig clandestins i irrepitibles. A tots ells, però, els agraeixo de tenir-los com a Mestres i com a pares de la meva "dèria poètica".

Gràcies per fer-nos transitable i lliures d'entrebanca aquell camí infranquejable. I, us ben asseguro, que si algun dia em trobo una pedreta insignificant en el camí de Cantoni, la dipositaré a la cuneta com una ofrena i entendre que és el testimoni poètic i de país

que hem heretat. Procuraré no decebre-us.

Mil gràcies, amic Triadú, Mestre de Mestres i Poeta de poetes.

Eduard Miró i Saladrigas

Segon curs de la Facultat de Filosofia i Lletres a la Universitat de Barcelona. Joan Triadú i Raimon Panikkar (1941). Foto: Lluís Batlle.

Montserrat Gales i Eduard Miró, al costat del monòlit dedicat a Carles Riba, a Cantonigròs. - Foto: Nis Mateu.

CAN NOGUÉ
HOSTAL - RESTAURANT

Can Nogué
Carrer del Mig n. 2
08511 Tavertet
93 856 52 51
www.hostalcannogue.com
hostalcannogue@hotmail.com

El Quintà
CASA RURAL INDEPENDENT

Joan Verdaguer Caralt
676 821 671

c. de Baix, 22 - Tel. 93 886 38 60
08511 Tavertet (Osona)
casarural@elquinta.com
www.elquinta.com

JCP
pintura

Josep Comajoan

Major, 56
Tel. 93 856 85 45
08511 L'ESQUIROL - STA. M. CORCÓ